

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 dep.
0030 Oslo

Oslo, 19.06.2013

Forslag om begrensning av fradrag for rentekostnader i interessefellesskap

Coop Norge SA viser til Finansdepartementets høringsnotat av 11.04.2013 vedrørende begrensning av fradrag for renter i interessefellesskap.

Som en forbrukereiet føderasjon, eiet av over 1,3 millioner nordmenn, er Coop Norge SA i utgangspunktet positiv overfor Finansdepartementets initiativ for å gjøre noe med de utfordringer som det internasjonale samfunnet står overfor når det gjelder reform av det internasjonale skattesystemet.

Samtidig er Coop Norge SA et norsk konsern, og forslaget i sin nåværende form vil gi noen negative utslag, som blir redegjort for under.

Bakgrunn for forslaget om å begrense skattemessig fradrag for renter i interessefellesskap ligger i en presumpsjon om at internasjonale konsern gjør bruk av ulike beskatningsregler for kapitalinntekter / kostnader og ulike skattesatser for (illoyalt) å minimere den samlede beskatning for konsernet. Mye av konsernets gjeld plasseres da i selskaper hjemmehørende i land med vid adgang til skattemessig fradrag for gjeldsrenter og høy skattesats, som Norge, mens fordringer og renteinntekter kanaliseres til konsernselskaper hjemmehørende i land med lavere eller ingen skattlegging.

Vi har allerede i dag regler som tar sikte på å forhindre illojal tilpassing som ikke er forretningsmessig begrunnet. Internprisingsreglene trekker opp prinsippene for prising av lån mellom selskapene, regler om tynn kapitalisering (Sktl § 13-1) og den generelle ulovfestede gjennomskjæringsadgangen vedrørende skattemotiverte transaksjoner. Det slås i høringen fast at disse reglene « er svært krevende for ligningsmyndighetene å anvende», og man ønsker derfor å innføre enkle, sjablonmessige regler.

Coop Norge SAs posisjon

Coop Norge SA har som sagt innledningsvis betydelig forståelse for at norske myndigheter treffer tiltak som tar sikte på å bevare det norske skatteprovenyet og

Coop Norge SA Hovedkontor

Postboks 1173 Sentrum – N-0107 Oslo – Norge
Besøksadresse: Kirkegaten 4
Telefon +47 22 89 95 00 – Telefaks +47 22 41 14 42 – Bankgiro 7050.06.20003
www.coop.no

sikre ensartet konkurranse mellom rene norske konsern uten tilpasningsmuligheter og internasjonale konsern.

Coop Norge SA, som er et rent norsk konsern, driver i dag en omfattende virksomhet innenfor engros vareforsyning til norske samvirkeag samt eiendomsvirksomhet knyttet til lokalisering av butikker for de samme. Totalt inngår rundt 150 selskap i konsernstrukturen, hvorav de fleste er såkalte single purpose eiendomselskap. Mye av finansieringen av konsernet er samlet sentralt i holdingselskapet, Coop Norge SA, og man bruker delvis interne lån for finansiering av datterselskapene istedenfor direkte fremmedfinansiering. I tillegg brukes en konsernkontostruktur i AS-konsernene (underkonsern) hvor mor- og datterselskap inngår.

Dette er en vanlig måte å finansiere konsern. Man oppnår profesjonalisering av funksjoner som det ikke er naturlig å ha i datterselskaper, bedre lånebetingelser ved at långiver får bedre sikkerhet for sine innlån og ikke minst, økt fleksibilitet m.h.t kapitalen.

Uten tilpasninger ville i størrelsesorden 23 millioner av Coop Norge SAs interne rentekostnader avskjæres i henhold til de foreslåtte regler.

Coop Norge SA er eid av samvirkeagene gjennom medlemskap. Samvirkeagene er primærsamvirke, mens Coop Norge SA er et sekundærsamvirke. Sammen utgjør disse et føderativt samvirke jf. samvirkeoven § 4. Over 1,3 millioner medlemmer eier Coop gjennom medlemskap i 112 selvstendige samvirkeag. Det største medlemmet, Coop Øst SA, innehar 16,4% av andelsinnskuddet i Coop Norge SA. Samvirkeoven § 32 gir adgang til å gi konsernbidrag fra Coop Norge SA til samvirkeag. Vi merker oss at definisjonen av nærstående i forslag til ny § 13-2 i Skatteloven verken rammer relasjonen mellom Coop Norge SA og noe enkelt samvirkeag eller mellom noe enkeltforetak i Coop Norge SA konsern og noe enkelt samvirkeag.

For øvrig omfattes relasjonene mellom selskap/foretak i Coop Norge SA konsern av lovforslaget så langt tersklene for eierskap/kontroll er oppfylt (minst 50 %). Det følger av henvisningen til skattelovens §2-2 første ledd i forslaget til ny §13-2 i skatteloven første ledd bokstav a . I §2-2 første ledd nevnes aksjeselskap og samvirkeforetak på lik linje.

Drøfting

Som nevnt er det vanlig å organisere konsern med sentral finansfunksjon og konsernkontoordning. Høringen nevner for så vidt ulempene som oppstår ved desentral finansiering kontra en sentral, samlet finansfunksjon, men tar etter vår mening for lett på dette – «Om gjelden er gitt på markedsmessige vilkår, bør den kunne erstattes med lån i markedet».

Man ser da bort fra långivers **forringede sikkerhet, og derved økte marginkrav, fleksibilitet med hensyn til finansiering og forvaltningsaspektet.**

Et moment vil også være et betydelig arbeid for å tilpasse finansieringsstrukturen til de nye reglene i en overgangsfase. Alt i alt er dette en vesentlig ulempe som påføres skatteyder ut fra bestemmelsens gode intensjon og for å forenkle arbeidet for ligningsmyndighetene.

Fra høringen merker vi oss at «utgangspunktet etter EØS-avtalen er at det ikke er anledning til å behandle transaksjoner over landegrensene mer tyngende enn innenlandske» (vår understreking). Tilsvarende ble anført når dokumentasjonskrav vedrørende transaksjoner og mellomværende i interessefelleskap (internprisingsforskriften) ble innført i 2007.

Det ble da referert til at Sverige og Finland nylig hadde innført tilsvarende regler (se eks innstilling O.nr 81 2006-2007) uten her å nevne at man i de to landene hadde unntatt rene innenlandske transaksjoner. Sverige – « Dokumentasjonsplikten gjelder for næringsdrivende som befinner seg i et økonomisk interessefelleskap med en utenlands part», og i Finland – «Internprising dokumentasjon utarbeides for grenseoverskridende transaksjoner». For begge land er reglene utformet i overenstemmelse med OECDs retningslinjer, noe som indikerer at Norge kunne lagt seg på samme linje og unntatt rene, norske transaksjoner.

Vi ville derfor prinsipielt be om at man ved utforming av reglene rundt begrensning av renter i interessefelleskap ser på mulighetene for å unnta innenlandske transaksjoner, og konsentrerer seg om grenseoverskridende transaksjoner hvor skattetilpasningsmotivet kan være til stede.

Subsidiært vil vi få anføre nedenstående i forhold til de foreslåtte regler:

Fribeløpet (innslagspunktet) er med den foreslåtte grensen på 1 million satt relativt lavt i Norge sammenlignet med andre land, eksempelvis Finland og Nederland med 500 000 € og Tyskland med 3 millioner €. Både Finland og Tyskland bruker 30% av en skattemessig beregnet EBITDA som ramme. I Norge er denne satt til 25%.

Grensene bør justeres i overenstemmelse med internasjonal praksis.

På side 14 beskrives en utjevningsmekanisme i forhold til at rentefradrag ikke skal avskjæres med bakgrunn i tilfeldige svingninger i resultatet. Selskapene skal gis rett til fremføring av avskåret rentefradrag inntil 5 år. I tilfeller hvor skatteyder ikke utnytter rentefradragsrammen fullt ut, vil det ikke være adgang til å fremføre ubenyttet fradragsramme. Dette er etter vårt skjønn ulogisk, og motvirker hensikten med bestemmelsen – «variasjoner i overskuddet ikke i for stor grad skal påvirke adgangen til rentefradrag over tid». Anvendt symmetrisk ville ordningen ligne ordningen med godtgjørelsesfradrag for private aksjonærer. Tyskland har valgt en ordning hvor ubrukt fradragskvote eller EBITDA kan fremføres mot høyere renteutgifter et senere år, med en tidsbegrensning på fem år.

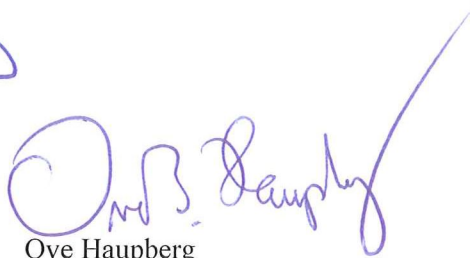
Ubenyttet rentefradragsramme bør kunne fremføres. Eventuell forskjell mellom regnskapsmessig og skattemessig rentefradrag behandles som andre midlertidige forskjeller i regnskapet.

Beregning av skattemessig EBITDA tar utgangspunkt i alminnelig inntekt i henhold til selvangivelsen. Alminnelig inntekt beregnes etter årets mottatte / avgitte konsernbidrag og etter fradrag av eventuelle fremførbare underskudd fra tidligere år. Ved at fremførbare underskudd inngår i beregningsgrunnlaget for fradragsrammen, vil verdien av skattefradraget reduseres for selskap som har interne rentekostnader. Det er etter vårt syn logisk at fordeling av skattegrunnlag mellom konsernselskaper ved bruk av konsernbidrag skal påvirke fradragsrammen. Konsernbidrag har også likviditetseffekt, og vil derfor ha effekt i forhold til gjeldsbetjeningsgraden. Fremførbare underskudd er irrelevant i forhold til gjeldsbetjeningsgraden det enkelte år, verdien av fremførbare underskudd reduseres – dvs. rentebegrensningsregelen gis på en måte tilbakevirkende kraft, og vi får en slags dobbeltregning idet bruk av fremførbare underskudd kan få den følge at rentefradrag avskjæres og må fremføres, eventuelt i siste instans avskjæres helt.

Fremførbare underskudd bør ikke inngå i beregningsgrunnlaget for rentefradragsrammen.

Med vennlig hilsen
Coop Norge SA

Ola H. Strand
Administrerende direktør

Ove Haupberg
Direktør Økonomi,
Finans og S-lagsutvikling